

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

CABINET PREȘEDINTE

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1166 A/2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/993/CA
20.12. Luna 06 Ziua 29

SG
R. Anastase
Dep. Legislativ
PL. P. d. vedere

Doamnei
ROBERTA ALMA ANASTASE
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 31/43/CP, 29.06.2012

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senatul României cu privire la neconstituționalitatea Legii privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 5 iulie 2012, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 9 iulie 2012.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Sugiu Zegrean

Josar 1166 A /
2012

ROMÂNIA

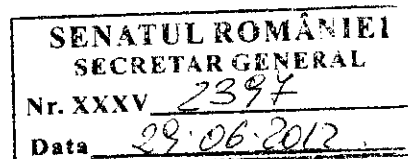
SENAT

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ

Nr. 4413 / 29-06-2012

Parlamentul României
Senat

Secretar General

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă trimitem, alăturat, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Legii privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Precizăm că sesizarea de neconstituționalitate menționată, formulată în condițiile art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, a fost depusă la Senat în ziua de 29 iunie 2012.

SECRETAR GENERAL

Ioan Văgău

Parlamentul României

Senat

Grupul Partidului Democrat Liberal

Către :

SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Domnului Ion Vărgău

Domnule Secretar General,

În temeiul dispozițiilor art. 146, lit. a) din Constituția României, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, precum și ale art. 10, 11, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm sesizarea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senatul României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor **Legii privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene**, adoptată de Senatul României, în calitate de cameră decizională, în data de 25.06.2012, cu rugămintea de a fi înaintată Curții Constituționale.

Cu deosebită considerație,

Liderul Grupului Parlamentar al PDL

Senator Cristian Rădulescu

Parlamentul României

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

Sesizare de neconstituționalitate a Legii privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene

În conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție, formulăm prezenta sesizare în legătură cu prevederile art.2 lit.e), art.3, art.18 și art.19 din Legea privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, pe care le considerăm neconforme cu prevederile art.1 alin.(5) și ale art.80 alin.(1) din Constituție, fiind astfel neconstituționale.

Potrivit prevederilor **art.18 alin.(1) din Legea** privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene **conducătorul delegației României la reuniunile Consiliului European este Președintele României sau Primul Ministru al Guvernului României.**

Acest text este în acord cu prevederile art.8A alin.(2) din *Tratatul de la Lisabona*, potrivit căruia Statele membre ale Uniunii Europene sunt reprezentate în Consiliul European de șefii lor de stat sau de guvern.

Ca urmare, se pune problema care dintre cele două autorități publice dintr-un stat membru al Uniunii Europene va reprezenta acel stat la Consiliul European.

Din economia textului *Tratatului de la Lisabona* rezultă cu prisosință faptul că, la această problemă trebuie să răspundă fiecare stat în parte, printr-o reglementare constituțională sau/și legală.

În același timp, însă în contradicție cu prevederile art.80 alin.(1) din Constituție și cu dispozițiile art.8 A din *Tratatul de la Lisabona*, prevederile **art.18 alin.(2) și (3)**

din Legea criticată de neconstituționalitate încearcă să rezolve problema pusă mai sus, în cazul în care stabilirea conducătorului delegației României la reuniunile Consiliului European nu s-a putut face printr-un acord între Guvern și Președintele României. Legea criticată stabilește că, într-un asemenea caz, desemnarea conducătorului delegației române va fi stabilit în ședința comună a celor două camere ale Parlamentului.

De asemenea, pe aceeași linie de gândire, în **art.19** din Legea criticată de neconstituționalitate, se reglementează faptul că mandatul delegației României la Consiliul European este propus de Guvern și este aprobat de Parlament și mai mult, în cazul în care, Guvernul ar avea o altă poziție, acesta din urmă o va motiva în scris. În completarea acestor dispoziții sunt și cele din **art.2 lit.e)** și **cele din art.3** din aceeași Lege criticată de neconstituționalitate.

Prevederile art.2 lit.e), art.3, art.18 alin.(2) și (3), cele ale art.19, precum și altele legate de conținutul lor, sunt neconforme cu prevederile art.1 alin.(5) și ale art.80 alin.(1) din Constituție și, ca urmare, sunt neconstituționale.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE:

1. În România, potrivit prevederilor art.80 alin.(1) din Constituție una dintre funcțiile Președintelui României este aceea de a reprezenta statul român. Reprezentarea trebuie să se realizeze, pentru că în Constituție nu se distinge, atât în relațiile externe, cât și în cele interne.

Ca urmare, este evident că aceeași funcție trebuie exercitată de Președintele României și în ceea ce privește relațiile României cu Uniunea Europeană și implicit cu instituțiile europene, printre care se află și Consiliul European.

O asemenea reglementare constituțională este conformă principiului separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut în art.1 alin.(4) din Constituție, în sensul că Președintele României face parte din puterea executivă și, mai ales, este șeful acesteia. Din componența puterii executive trebuie și fac parte Guvernul și celelalte autorități

ale administrației publice centrale și locale. Ca urmare, șeful Guvernului nu poate fi șeful executivului, acesta din urmă fiind Președintele României.

Denumirea de *șef al statului* a fost descoperită de doctrina de drept constituțional, nefiind reglementată ca atare în nici un act normativ din niciunul dintre statele lumii. Denumirea a fost agreată în doctrina de specialitate și în practica constituțională, precum și în activitatea socială pentru a se facilita comunicarea. Astfel, *șef al statului* poate fi atât un monarh, cât și un președinte de republică, iar pentru a fi cuprinse ambele noțiuni într-una singură a fost agreată o singură sintagmă, și anume aceea de *șef al statului*. Pe cale de consecință, în constituțiile unor state este reglementat statutul constituțional al unui monarh, în timp ce în altele cel al unui președinte. Doctrinar, însă, ambele noțiuni sunt cunoscute sub denumirea de *șef al statului*.

În același timp, datorită diferenței dintre denumirea de monarh și cea de președinte de republică, prelunându-se opinia doctrinei de specialitate constituțională, la nivelul internațional și european s-a încetățenit denumirea de șef al statului, iar exemplul cel mai apropiat cauzei de față este cel al art.8 A din Tratatul de la Lisabona.

Calitatea de șef al statului rezultă din funcțiile și atribuțiile pe care o persoană fizică le exercită, care sunt prevăzute în constituții și care sunt specifice și diferite față de cele reglementate pentru alte instituții ale statului, cum este spre exemplu *șeful guvernului, președintele curților supreme etc.*

În alte cuvinte, *șeful statului* se distinge între toate autoritățile publice ale unui stat, prin statutul său specific. Doar în acest tip de statut este inclusă reprezentarea statului respectiv.

De aceea, în Constituția României este reglementată funcția de reprezentare a statului român doar pentru Președintele României.

Ca urmare, nicio altă autoritate sau instituție publică nu va putea reprezenta statul român în afară de Președintele României.

De asemenea, față de cele de mai sus, șeful statului nu este și nu pot fi nici Parlamentul, nici președinții Camerelor acestuia și nici șeful Guvernului, care nu pot

reprezenta statul român decât pe baza unor delegații semnate de șeful statului. Aceștia pot acționa doar în numele autorităților și instituțiilor publice pe care le conduc. În aceste condiții, nici Parlamentul și nici Guvernul nu pot delega funcția de reprezentare a șefului statului, pentru că ei înșiși nu o au, ci eventual pot delega doar funcțiile și atribuțiile pe care le au în calitate de conducători ai autorităților sau instituțiilor pe care le conduc.

2. În aceste condiții, stabilirea conducătorului delegației României la Consiliul European **nu** se poate face prin acordul dintre Guvernul României și Instituția Prezidențială, așa cum rezultă din dispozițiile **art.18 alin.(2)** din Legea criticată de neconstituționalitate, ci acesta este însuși Președintele României, pentru că doar acesta și nu „Instituția prezidențială” este șeful statului. Instituția prezidențială, care nu trebuie confundată cu instituția Președintelui României, confuzie pe care însă Legea în cauză o face, este o structură administrativă care îl ajută pe Președinte să își realizeze funcțiile și atribuțiile constituționale și eventual legale.

În același timp, potrivit principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, este neconstituțională și reglementarea situației în care nu se poate încheia acordul prevăzut în art.18 alin.(2) din Legea criticată de neconstituționalitate, situație care se regăsește în **art.18 alin.(3)** din aceeași Lege, adică desemnarea de către Parlament a conducătorului delegației României la Consiliul European, întrucât Parlamentul nu este șeful statului și nu reprezintă România în relațiile sale cu Uniunea Europeană și cu Consiliul European.

De asemenea, și pe cale de consecință, este neconstituțional și **art.19 alin.(1) și (2)** din Legea criticată de neconstituționalitate, întrucât reglementează consecințele aprobării de către Parlament a conducătorului delegației Române la Consiliul European. Aceste consecințe neconstituționale constau în aprobarea mandatului delegației României de către Parlament, înaintea reuniunii Consiliului European, cu toate că nu acesta este șeful statului, iar acest mandat ar trebui să fie aprobat doar de Președintele României, pentru că numai el reprezintă statul român.

Trebuie menționat și faptul că, la fel de neconstituțională este și reglementarea din **art.19 alin.(3)** din Legea criticată, întrucât Guvernul nu ar putea avea o altă poziție decât cea cuprinsă într-un mandat al cărui conținut este aprobat de Președintele României și nu de către Parlament. Oricum, textul este în contradicție și cu prevederile art.8 A din *Tratatul de la Lisabona*, potrivit căruia reprezentarea României se face de șeful statului sau de șeful guvernului, pe baza unei delegări aprobate de șeful statului, și nu de Guvern.

Aceleași argumente trebuie invocate și în legătură cu neconstituționalitatea prevederilor **art.2 lit.e)** și **ale art.3 din Legea criticată** de neconstituționalitate. Astfel, mandatul la care se referă **art.2 lit.e)** este aprobat de Președintele României și nu de Parlament sau de Guvern la care Legea în cauză se referă. În alte cuvinte, reglementarea definiției mandatului la care se referă **art.2 lit.e)** nu trebuie să se regăsească în conținutul Legii criticate de neconstituționalitate, ci eventual în reglementarea funcțiilor Președintelui României. Prin cuprinderea acestui text în Legea criticată au fost încălcate și prevederile **Legii nr.24/2000** și, pe cale de consecință, și cele **ale art.1 alin.(5) din Constituție**.

Apoi, **art.3** se referă tot la mandatul definit în **art.2 lit.e)** din Legea criticată și, ca urmare, este la fel de neconstituțional ca și prevederile **art.2 lit.e)** din aceeași Lege.

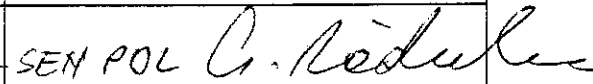

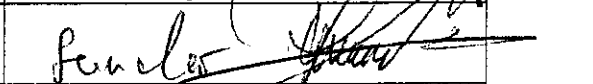

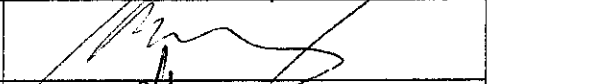

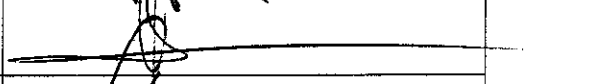
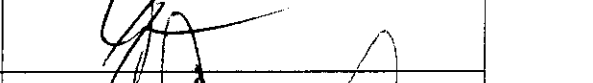
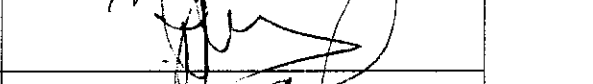
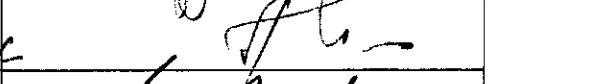
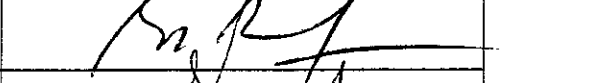

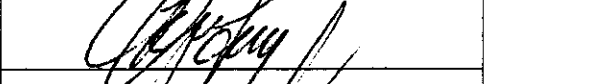

3. În sensul celor de mai sus, cu respectarea prevederilor **art.80 alin.(1)** din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia din data de 27 iunie 2012, în soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională apărut între Guvern și Președintele României. Astfel, în această decizie Curtea a constatat existența unui asemenea conflict, care a fost generat de acțiunea Guvernului și a primului-ministru de a-l exclude pe Președintele României din delegația care participă la Consiliul European în perioada 28-29 iunie 2012. Ca urmare, a decis Curtea Constituțională, în exercitarea atribuțiilor sale constituționale, Președintele României participă la reuniunile Consiliului European, în calitate de șef al statului. Această atribuție poate fi delegată de către Președintele României, în mod expres, primului-ministru.

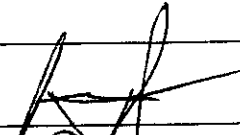

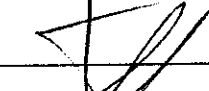
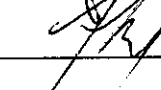

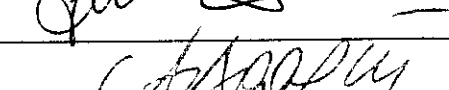
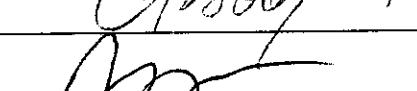
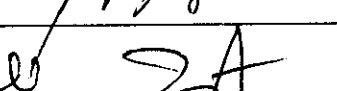
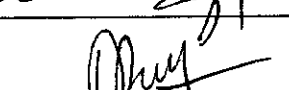
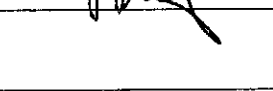
Prin Decizia deja prezentată, Curtea Constituțională a respectat și aplicat prevederile art.8 A din *Tratatul de la Lisabona*. De altfel, din prevederile art.8 A din *Tratatul de la Lisabona* rezultă cu prisosință faptul că, șeful delegației la Consiliul European este numai șeful statului, care, dacă nu va participa va putea delega pe șeful guvernului. Numai această interpretare este și a fost avută în vedere în statele care sunt reprezentate de șefii guvernelor și în nici un caz acea interpretare care este cuprinsă și în conținutul Legii criticate de neconstituționalitate.

4. Decizia Curții Constituționale pronunțată pe data de 27 iunie 2012 trebuie pusă în aplicare imediat, având în vedere că, potrivit Comunicatului Curții, argumentația reținută în motivarea soluției din cuprinsul deciziei se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I. Cu alte cuvinte, minuta deciziei pronunțate are efecte imediate între părțile implicate – Guvernul României, Parlamentul și Președintele României. De altfel, un asemenea efect a fost preluat, sub forma unui principiu de drept, din dispozițiile penale potrivit cărora minutele deciziilor definitive trebuie puse în executare imediat.

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că prevederile art.2 lit.e), art.3, art.18 și art.19 din Legea privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, sunt neconforme cu dispozițiile art.1 alin.(5) și ale art.80 alin.(1) din Constituție, fiind astfel neconstituționale.

TABEL
 cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate a
 Legii privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNĂTURĂ
1.	RĂDOULESCU CRISTIAN - SEN POL	
2.	MOCANU TOADER.	SENATOR PDL
3.	URBAN IULIAN	Senat
4.	BĂRĂ ION	sen. PDL
5.	BORZA JOEL	
6.	HARDEA CULICĂ	
7.	NECUA MARIUS	
8.	FODOREANU ȘOȘI	
9.	ȚURCAN LOREL	
10.	MOCANU ALEXANDRU SENATOR PDL	
11.	NITĂ MIHAI	
12.	PĂNTEA ȘTEFAN PDL	
13.	ZUSȘI ION	
14.	RASĂLIŢĂ MARIUS IULIAN	
15.	COMĂNĂȘI TRAIAN IGHAR	
16.	OPREA JUMITRU, senator PDL	

17.	HUMELNICU AUGUSTIN-PAL	
18.	Arutu Ion -POL	
19.	Constantinescu Nicol	
20.	Berca Gabriel	
21.	Stela Florin	
22.	Birlca George	
23.	Bocoiu Aure	
24.	RADU F. ALEXANDRU PAL	
25.	PERES ALEXANDRU	
26.	RADU BERCEANU	
27.		
28.		
29.		
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		

37.		
38.		
39.		
40.		